

Aldrig ännu bedrog
ett eldigt ögonkast.
Håll mannens hjärta
i dina oerfarna
barnafingrar, drag
mannens stråleld i
dina ögons isgemak!
Du är viss om kärlek
som om himmelriket.
Han skall skänka dig
sitt hjärta, ett rike
och alla vårens blommor,
och du ger honom
din längtans lätta slöja
som gör fjärran blå.
Än har din andedräkt
icke vidrört hans
salighets flämtande ljus.
Än har ditt öga icke
mätt vidden av hans tro.
Än hava dina fötter
icke inträtt i hans
ödes slutna krets;
det är dig ännu
detsamma om han
är röd eller blå.
Men det ska komma
en dag då du hänger
fast vid honom
som en blomma
vid sin stjälk,
då hans skymning

är ditt ljus och hans
torka är din källa,
då du irrar kring
i gångarna av ett
vidsträckt slott och
känner att du älskar
och att han endast
lever av din renhets
vita bröd
och att hans blod
blott strömmar i din
moderliga ömhets bäcken.
Det skall vara tungt
och underbart och
hårt och oskiljaktigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten